

jeg ikke kunde finde mig foranlediget til at tage Randers—Udbyhøi Linien med, saa vil jeg sige, at jeg ikke kan finde, at der er Anledning dertil, og det væsentlig af den Grund, at det er et Stykke, som tilkjendegiver sig som alene havende en reent local Interesse, og at det vilde føre for vidt, dersom jeg skulde admittere det Princip, at, naar der paa et enkelt Sted kunde være særlig Anledning til at skaffe en Telegraphforbindelse til et fraliggende Sted, skulde Staten være forpligtet til at lægge en Linie der, eller, naar den var anlagt, at overtage den. Ved Overveilsen af hele denne Sag har jeg ikke undladt at betragte ogsaa denne Linie fra Randers til Udbyhøi, og navnlig har jeg betragtet den i Sammenligning med f. Ex. Mariibo—Bandholm, Aalborg—Hals Linien og ligeledes med den Linie, som jeg har foreslaaet anlagt fra Ny for Statskassens Regning til Løffen; men det er netop ved denne Undersøgelse, at jeg er kommen til den Overbeviisning, at Udbyhøi ikke kan sammenlignes med noget af de nævnte Steder, idet der nemlig baade i Bandholm, i Hals og ved Løffen findes selvstændige Virksomheder af nogen Betydning, hvorimod der, saavidt mig bekjendt, ved Udbyhøi kun er en Kro og maaskee Dplagsbuse for nogle Kjøbmænd i Randers, men ikke særlige Næringsvirksomheder, der kunde fordrø eller vente, at Staten skulde overtage Bekostningerne og Byrden ved Anlæget af en Telegraphlinie. Det ærede Medlem har sagt, at Udbyhøi mulig havde nogen Betydning som Nødhavn, og det maa jeg tilstaae er et Moment, som jeg ikke har havt Leilighed til at undersøge; det kunde maaskee stille Sagen noget anderledes, — hvorved jeg dog skal bemærke, at Afstanden mellem Randers og Udbyhøi dog ikke er større end, at der jo nok i et enkelt Tilfælde kunde bringes Bud mellem disse tvende Steder, — men forudsat, at dette ikke er Tilfældet, saa maa jeg saaledes, som Sagen nu staaer for mig efter mit Kjendskab til Forholdene, ansee det for urigtigt at optage denne reent locale Linie mellem dem, som Staten skulde være bemyndiget til at overtage.

M. Petersen: Jeg takker den høit-

ærede Minister for hans Udtalelser og skal kun bemærke, at jeg naturligvis ikke vil roffe ved den Taxation, som er opstillet; det var blot mit Svar til det ærede Medlem for 1 Ode Kredts (Sesken), at jeg personlig kunde ønske dette, hvorimod jeg som Medlem af Rigsdagen ikke paa nogen Maade vilde kunne stemme for en Forandring. — Endnu blot et Par Bemærkninger med Hensyn til den af mig fremdragne Randers — Udbyhøi Linie. Dersom Følgen af dennes Optagelse skulde blive den, at Staten paa en Maade blev moralsk tvungen til at anlægge lignende locale Linier, skulde jeg virkelig ikke have beværet dette Punkt. Smidlertid kunde det ikke falde mig ind, at dette vilde resultere deraf, hvorimod min Mening var den, at, naar man tog denne Linie med, saa havde man een Gang for alle gjort reent Bord, og saa stod Sagen saaledes, at, hvis Nogen fremtidig vilde have en saadan Linie, maatte de selv anlægge den. Det er vel saa, at der ikke er nogen Næringsdrift i Udbyhøi, men paa den anden Side er Stationen der meget billig at drive, idet der, saavidt jeg mindes, er ansat en Soldembudsmand der, som har Accord med Randers Commune om at forestaae Telegraphstationen for en meget ubetydelig Godtgjørelse, ligesom, hvis jeg erindrer ret, en Deel af den Soldbygning, som er opført derude, anvendes til Telegraphen; Udgifterne ere saaledes meget smaa. Men naar den høitærede Minister vil undersøge dette Forhold, er jeg meget vel tilfreds.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved Sagens Overgang til 2den Behandling

vedtoges enstemmig med 45 Stemmer.

Ændringsforslag indkaldtes til næstkommende Mandag Middag Kl. 12.

Man gik derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var: Første Behandling af „Forslag til Lov om Afløsning af de Statskassen tilflydende contractmæssige Afgifter af bortsolgte og bortarvefæstede Eiendomme samt af de i